

OPINIÓ

Encara que la nostra constitució de Brasil prohibeix el monopoli i la característica creuada dels mitjans de comunicació, es discuteix avui si són 6 o 9 les famílies que els dominen, amb totes les conseqüències incrementades de facto per la seva participació decisiva en el cop, l' " impeachment", contra la presidenta Dilma Rousseff.

Després del cop, les redaccions van ser reduïdes al mínim. La professió de periodista també es va precaritzar. Hi ha poques persones periodistes fixes, i més free-lancers, les quals han de produir contingut afí als interessos i a la línia política dels amos dels mitjans, per garantir la continuïtat del seu treball.

A les redaccions hi ha, avui, una presència més gran de dones. I com passa sempre quan una professió es "feminitza", els salaris es redueixen.

En els mitjans alternatius la situació financera és precària. Jo, per exemple, tinc dos programes

Dones periodistes i llibertat d'expressió. Context Brasil

Escrit per Rachel Moreno
dijous, 9 de maig de 2019 15:28

en dues ràdios comunitàries. En el primer sense cap benefici i amb el segon es paga alguna factura al mes.

La pluralitat i la diversitat

Els dos principis més grans del bon periodisme: la diversitat i la pluralitat han desaparegut simplement dels grans mitjans.

Es mostra sempre els mateixos estàndards visuals, no reflectint la diversitat que compon la gent brasilera. I seleccionen a un determinat punt de vista, a qui es dóna veu, com si fos l'única. És a dir, els "amos dels mitjans" seleccionen i decideixen el que anem a veure i el que no anirem a veure, així com el que pensarem respecte al que decideixen mostrar-nos.

Queda l'anomenada "premsa alternativa", lluitant sempre contra la precarietat financera i aconseguint només bombolles petites de la població. I així, si és que multiplica, no s'acobla.

Educació formal i informal

Els grans mitjans de comunicació van tenir una participació activíssima en el cop que va devastar el Brasil, que segons **Inácio Lula da Silva**, hauria començat a les manifestacions de 2013 i que va donar lloc, el 2016, a l'acusació contra la president

Dilma Rousseff

Escrit per Rachel Moreno
dijous, 9 de maig de 2019 15:28

. Va seguir amb la detenció de Lula per impedir-concòrrer a les eleccions, sota la complaent mirada dels grans mitjans i mancats de crítica respecte al "procés electoral" ple d'irregularitats i basat en gran divulgació de notícies falses.

D'altra banda, el pla dels guanyadors de les eleccions es caracteritza com a projecte a llarg termini. Per això fan de tot, també en termes educatius per garantir la desinformació de la generació següent, ja que havien conclòs que l'educació de bon nivell és només per a l'elit, dibuixant un alternativa espantosa per a les escoles públiques, per a les universitats. S'han retallat un 30% dels recursos federals, més enllà de la retallada de l'aportació de recursos per a la investigació, tenint com objectiu la seva desmantellament i privatització.

La imatge de la dona en els mitjans brasilers

Les dones, i les seves demandes, han sofert d'invisibilització i homogeneïtzació selectius (absència de diversitat i pluralitat). El que tenim en els mitjans és la reproducció simple d'estàndards i valors més conservadors. Cal la diversitat de la nostra imatge, hi ha manca de pluralitat dels punts de vista, la tendència és banalitzar la violència de gènere o, en cas que aquesta impliqui una figura amb potencial per garantir l'audiència, la violència és espectacle *ad nauseam*

La violència simbòlica també és present a través de la reproducció perpètua d'estereotips i de preconceptes. Prou per recordar que apareixem en només el 18% d' "els espais seriosos" (com els diaris, segons un investigació internacional biennal de la UNESCO) i quan apareixem és sistemàticament com a víctimes o testimonis, gairebé mai com a especialistes; però les dones acumulen avui una mitjana de 4 anys més d'estudis que els homes i que som el 52% de la població brasilera.

Dones periodistes i llibertat d'expressió. Context Brasil

Escrit per Rachel Moreno
dijous, 9 de maig de 2019 15:28

Aquesta imatge i reproducció de la violència veritable o simbòlica tenen òbviament conseqüències i influencien en la cultura. Impacten en la formació de la subjectivitat, bloquegen l'avanç de les nostres demandes, naturalitzen i perllonguen les diferències, la violència de gènere, els estereotips i els preconceptes.

Limitació i criminalització de la participació social

Els espais col·legials / socials - com consells, comitès i fòrums - tenen la seva participació revocada pel govern actual. Aquest va explicitar la seva intenció de criminalitzar els moviments socials, com el MST (Movimento Sem Terra) i el MTST (moviment dels treballadors sense sostre), fet que amenaça de ser només el començament.

Violència i armament

Informe anual de les Violacions a la llibertat d'expressió - l'Article 19 de la Constitució-, que compila i analitza les greus violacions contra les comunicadores i els comunicadors, va registrar al Brasil, el 2018, 35 casos de greus violacions (26 amenaces de mort, 4 homicidis, 4 temptatives d'homicidi i un segrest) que representa un augment del 30% de violacions greus, comparat amb l'any anterior.

I en els primers 100 dies del govern de **Jair Bolsonaro** ja van ser registrats 10 casos emblemàtics de violació a la llibertat de la premsa.

Dones periodistes i llibertat d'expressió. Context Brasil

Escrit per Rachel Moreno
dijous, 9 de maig de 2019 15:28

Finalment, en una probable contrapartida de l'ajuda a la indústria d'armament per la seva elecció, Bolsonaro va signar un decret presidencial avui, que estén el dret de diverses categories de portar armes, incloent-hi els / les periodistes a la llista.

La Federació Nacional dels Periodistes (FENAJ) va fer ja pública la seva posició de la defensa de l'estatut del desarmament, aprovat després d'una àmplia discussió nacional (22/12/2003), i per dir que la propietat d'armes de foc per a la població és determinant per a les morts accidentals, així com denunciar que contribueix significativament en l'augment de la violència social. A més que la responsabilitat de la seguretat dels i de les periodistes és de l'Estat i de les empreses, que no és transferible.